

Stichting Samen Succes

nieuwsbrief

No.6 • juni 2008

Entree van de school

In deze nieuwsbrief:

- BELASTINGVRIJ SCHENKEN EN NALATEN
- DE SITUATIE IN KENIA
- COMING WITH THE RAIN
- CHEPKONDOL EN SENGELEL
- MEDISCHE HULPPOST
- TV IN MBARA...
- MICHAEL IN DE BIBLIOTHEEK
- SAMMY
- JAARVERSLAG 2007
- COLOFON

De nieuwsbrief is bestemd voor iedereen die, op welke wijze dan ook, de stichting 'Samen Succes' heeft gesteund.

BELASTINGVRIJ SCHENKEN EN NALATEN

Per 10 juni is onze stichting Samen Succes door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling, een ANBI. Wij ontvingen een beschikking van de belastingdienst waaruit blijkt dat onze stichting voldoet aan de eisen.

Het voordeel van schenken aan een ANBI is dat u de gift geheel of gedeeltelijk in aftrek kan brengen op uw belastbaar inkomen. De Belastingdienst betaalt dus mee aan uw gift. Door gebruik te maken van het belastingvoordeel, kunt u meer schenken met hetzelfde geld omdat de Belastingdienst na aangifte inkomstenbelasting het verschil terugbetaalt. U kunt er voor kiezen om het voordeel zelf te houden of weg te schenken aan de instelling van uw voorkeur.

Ook hoeft u geen successierecht of schenkingsrecht te betalen over erfenissen en schenkingen aan de Stichting.

DE SITUATIE IN KENIA

Zoals menigeen waarschijnlijk niet ontgaan is, is Kenia in januari na de presidentsverkiezingen op de rand van een burgeroorlog belandt. Deze gebeurtenissen hebben een diep spoor, in het anders uiterlijk zo vredige land, achtergelaten.

Toen Petra en Piet in mei naar van Nairobi naar Mbari reisden waren deze sporen langs de weg nog goed te zien. Vanaf Nakuru in de Riftvalley tot Kitale en Iten en Eldoret zagen ze de vele afgebrande en vernielde huizen. Deze huizen, alsook de landbouwgrond, merendeels van de stam van de Kikuyu's, waren nu verlaten. Men schat dat 30% niet ingezaaid is vanwege deze brute verjaging, moord en bedreiging.

Op het eerste gezicht lijkt iedereen nu weer normaal zijn gang te gaan, echter onderhuids zit er bij veel mensen in deze streek een groot trauma. Verschillende mensen vertelden ons van de verschrikkelijke gebeurtenissen; over de wekenlange angst hoe dit zou aflopen, over de schaarste aan

voedsel, brandstoffen en water, over de branden, over het afgesloten raken van de buitenwereld omdat de wegen gecontroleerd werden door de bendes, over de bedreigingen als men Kikuyu's in bescherming nam, het wantrouwen tussen de mensen, voormalige bureaus of werknemers, enz. Wie zitten er achter deze moordpartijen?

Nu drie maanden later verblijft een groot gedeelte van de 300.000 vluchtelingen nog in kampen in Eldoret en Nakuru. Een klein aantal mensen is na aandringen van de regering teruggekeerd naar hun oorspronkelijke woonplaats, echter de meesten durven niet uit angst voor nieuwe bedreigingen en met nog vers in de herinneringen de gruwelijke mishandelingen en moorden verricht door eigen dorpelingen!

Of zoals gebeurd is met Mary's familie (Mary werkte in 2006 op de Mbari Primary School); haar huis is verbrand en ze zijn gevlucht naar Nakuru, daar hebben ze een huisje kunnen huren; echter alle bezittingen zijn ze kwijt en ook hun landbouwgrondje met mais, groenten, een koe en wat geiten. Nu moeten ze al hun eten kopen wat uiteraard veel duurder is; ze gaan voor geen goud meer terug naar de plek waar ze zo lang vredig gewoond hebben en willen hun stukje grond graag verkopen. Echter de prijzen voor land en 'huisjes' zijn op het moment zo laag, dat dit nu niks oplevert.

Mary heeft het geluk dat ze in Engeland kan werken om zo voor inkomsten voor haar ouders en kinderen te zorgen; daar maakt ze nu schoon 6 dagen per week!

De overheid heeft nu een 'Truth en Justice Commission' ingesteld die over de gebeurtenissen uitspraken zal moeten doen. Of dat gaat lukken is de vraag; Wie waren de werkelijke aanstichters van deze explosieve geweldgolf? Door wie werden de veelal jongemannen gevoed, opgehitst, dronken gevoerd of betaald. Hierover gaan verschillende theorieën.

Durven mensen zich voor de commissie openlijk uit te spreken, terwijl een aantal verdachten nog op hoge

functies zitten. Hoe en of dit al langer sluimerende conflict opgelost gaat worden is de vraag. En kan een volgende uitbarsting voorkomen worden?

In Mbara en omstreken is het rustig gebleven omdat er in deze streek alleen Pokots wonen. Wel ondervinden men ook hier de gevolgen van de gestegen prijzen van suiker, maïs en brandstof! Nu hopen op regen en rust!

Foto Petra Mumeke, mei 2008

Petra en Piet onderweg naar Mbara.

COMING WITH THE RAIN

Op 12 mei arriveerden Piet en Petra in Mbara voor een kortstondig bezoek om te kijken hoe het met de Mbara Primary School ging en om de toekomstplannen te bespreken. Zij werden hartelijk ontvangen, temeer omdat zij tegelijk kwamen met de langverwachte regen welke de net gezaaide maïs zo hard nodig had. Helaas zette de regen de volgende dagen niet echt door en bereikte het de iets verder gelegen streek van Chepkondol niet. (nu tot begin juni heeft het ook niet meer geregend..)

Na de boekhouding met de hoofdleraar Justus te hebben doorgenomen werd besproken hoe het in zijn algemeenheid ging met de school en de leraren. De school draait prima en de resultaten zijn goed. Ook worden de lokalen, lerarenkamer, bibliotheek, slaapvertrekken, tuin en toiletten prima onderhouden.

Zoals bij de start van het project werd afgesproken met Justus en het schoolcomité is het uiteindelijke doel de school op een goed niveau zelfstandig te laten draaien.

Op dit moment betaald de Stichting het salaris van 7 leraren (per leraar ongeveer € 45 per maand) en de conciërge, de tuinman en de bibliothecaris (samen ook € 110,00 per maand).

Het streven is dat er dit jaar twee door onze stichting betaalde leraren vervangen worden door twee die de overheid in dienst neemt. Ditzelfde zou in 2009 en 2010 moeten geschieden zodat de door ons betaalde leraren doorstromen naar de overheid waardoor zij een inkomen blijven behouden. In 2010 hoopt de stichting het project van de Mbara Primary School af te kunnen ronden.

Er is ook afgesproken dat andere wensen van de school door de overheid of gemeenschap gefinancierd zullen moeten worden.

Met eigen middelen was er dit jaar ook een kleuterschool van golfplaten gemaakt. Dit moest gebeuren omdat de overheid sinds vorig jaar aspirant leerlingen voor de lagere school verplichtte eerst een kleuterschool doorlopen te hebben.

Om het grote verschil betreffende de faciliteiten met andere scholen in de buurt kleiner te maken werd vorig jaar reeds besloten de school van Chepkondol en misschien ook die van Sengelel te ondersteunen. Wellicht met financiële middelen uit de eigen stichtingskas als die toereikend zijn, maar anders in ieder geval in de vorm van hulp bij het zoeken naar andere fondsen.

CHEPKONDOL EN SENGELEL

Ook zijn Piet en Petra samen met de plaatselijke aannemer Moses de vorderingen van de school in Chepkondol gaan bekijken. Deze school ligt op 1,5 uur lopen van Mbara. Vorig jaar heeft onze stichting een deel van de kosten van de fundering voor de lerarenkamer kunnen bekostigen.

Joseph de conciërge van de school in Mbara, zittend in de prachtige stoel die hij eigenhandig maakte voor één van de oudere leraren.

De volgende stap zou weer van de plaatselijke bevolking moeten komen. Zoals afgesproken met Piet in september 2007 werden er 7000 bakstenen gebakken en was het geld voor het zand verzameld. Nu heeft onze stichting het transport van het zand en cement en het loon van de aannemer betaald, zodat de muren opgetrokken kunnen worden. Voor de afbouw van het dak is er nog ongeveer € 1500,00 nodig.

Inmiddels heeft de Stichting Local Heroes toegezegd een groot deel van deze kosten te financieren! Daarvoor hartelijk dank! Ook hebben we de Katholieke Missie in Kitale benadert, zij hadden hun steun ooit toegezegd en hebben destijds ook een gift gedaan voor het bouwen van de Mbara Primary School. Samen met de hoofdleraar van Chepcondol, Julius, houden we voor deze school de druk op de ketel.

Met de hoofdleraar is ook afgesproken dat ze, in samenspraak met de hoofdleraar van Mbara en die

van Sengelel, de leerlingen van de hoogste klassen een vast dagdeel krijgen voor het bezoeken van de bibliotheek in Mbara.

Zo kunnen nog meer kinderen profiteren van de leeszaal!

Ook hebben Piet en Petra de school van Sengelel bezocht, ongeveer een uur lopen van de school van Mbara. Deze school is ooit door de Lutheraanse missie bekostigd en is van bakstenen en cement gemaakt. De meeste klaslokalen in de buurt zijn opgetrokken van leem, een prima school qua gebouw dus, maar ook zij kampen met een lerarentekort. Naast de vier door de regering betaalde krachten, werken er vijf vrijwillige leraren. Zij krijgen een kleine bijdrage die door de ouders bijeen wordt gebracht. Door de hogere voedselprijzen kunnen de ouders hun vrijwillige bijdrage echter niet meer opbrengen, waardoor er drie van de vier vrijwillige leraren zijn vertrokken.

Aanvankelijk was er het plan om de leraren die betaald worden door onze stichting in Mbara 10% loonsverhoging te geven. Na over dit nijpende tekort van leerkrachten in Sengelel gehoord te hebben, werd in samenspraak met de leerkrachten in Mbara besloten dit geld te besteden aan een bijdrage voor de vergoeding van de drie vrijwillige leraren die vertrokken waren in Sengelel. Tot 1 januari 2009 zal onze stichting hier totaal € 45,00 per maand aan besteden zodat ook hier de leerlingen een leraar voor de klas hebben.

Markt bij Orthoum

Lemen klaslokalen in Chepcondol.

MEDISCHE HULPPOST

Ook bezochten Petra en Piet de medische hulppost in Seker, alwaar ze hartelijk ontvangen werden en nogmaals werden bedankt voor de geleverde bedden in 2007. Vorige keer schreven we in onze nieuwsbrief al over de beperkte middelen waarmee medische hulp moet worden geboden aan duizenden mensen in een groot gebied. Inmiddels is de verpleger Dr. Simon vertrokken en wordt de gezondheidszorg ter hand genomen door verpleger Boaz. Hij heeft een tweejarige opleiding gedaan en is daarmee de meest deskundige in het gebied. Het is bewonderenswaardig om te zien hoe deze man zich moet zien te redden met de schaarse hoeveelheid medicijnen en medisch

gereedschap, die vaak het verschil maken tussen leven en dood.

Tot twee jaar geleden deed 'Flying Doctors' uit Duitsland de post af en toe aan en bracht er medicijnen en een inentingsprogramma. De Keniaanse overheid zou die taak overnemen, tot nog toe is er echter nog niets van gekomen. De auto die de Noren, die de hulppost jaren geleden hebben opgezet, hebben achtergelaten is nog steeds kapot. Spoedeisende patiënten kunnen meestal niet snel genoeg naar het ziekenhuis in Orthoum worden gebracht. Een moeder en kind overleden toen Petra en Piet in Mbara waren. Met simpele middelen, aldus Boaz, hadden zij makkelijk kunnen overleven. En zulke gevallen zijn aan de orde van de dag.

Het gesprek tussen Petra en een Nederlandse arts van de Stichting Medische Hulp Kenia, waarover we in de vorige nieuwsbrief schreven, heeft € 500 voor medicijnen opgeleverd; nu is er weer een aanvraag gedaan voor medicijnen en financiën voor de reparatie van de auto... Samen met Boaz proberen we de overheid, en ander instellingen op de hoogte te brengen van de nijpende situatie alhier!

Ook kunnen we melden dat mama Alice, de buurvrouw bij de hutjes van Piet en Dick, waarvoor onze stichting

Meisjestoiletgebouw.

vorig jaar medicatie betaalde, het goed maakt. Zij was eigenlijk door haar omgeving al afgeschreven. Een prachtig druppeltje op een gloeiende plaat. Enkele euro's kunnen dus het verschil zijn tussen leven en dood. Financiële middelen om de faciliteiten van de medische hulppost te verbeteren zijn welkom. Wellicht zijn er in Nederland ziekenhuizen, artsen of stagiaires die zich aangesproken voelen om wat te betekenen voor de mensen in Pokot. Een ieder die hierover meer informatie wil kan ons mailen of bellen. Graag!

Foto Petra Munnike, mei 2008

Michaël en zijn pas getrouwde bruid.

TV IN MBARA...

Sinds januari dit jaar hebben Chepkondol en Mbara een televisie en kan het nieuws op de voet worden gevolgd! Een ondernemende leraar heeft ruimtes opgezet waar zo'n vijftig man kunnen kijken. Een schotel zorgt voor de ontvangst, een generator voor de stroom en de televisie voor het beeld. Voor twintig Keniaanse shilling (twintig eurocent) is iedereen welkom. Vooral het nieuws van de verkiezingen en het gruwelijke verloop daarna trok veel kijkers hoorden we. Toen was de entree zelfs 50 Keniaanse shilling. Ook voetbal wordt door mannen en vrouwen druk bezocht. Een grote Sprong voor de hele streek waar tot vorig jaar nog zelden bewegende beelden te zien waren geweest. Nu worden de Pokots daar, die al eeuwen geïsoleerd in de bergen leven, geconfronteerd met de aardbeving in China, de overstromingen in Burma en de Keniaanse soaps. Wat zal er allemaal door veranderen?

MICHAEL WERKT NOG STEEDS IN DE BIBLIOTHEEK

Michaël, onze bibliothecaris, werkt nog steeds met veel plezier en inzet in de bibliotheek. Toen Petra en Piet in mei de school bezochten was hij druk de nieuwe schoolboeken aan het kaften. Helaas is Musa, de vorig jaar nieuw aangestelde bibliothecaris, na twee maanden gestopt omdat hij

een baan kon krijgen in de stad. Op voorspraak van één van de leraren is er toen een opgeleide jongeman bijgekomen om de lees- en voorlichtings activiteiten te stimuleren. Hij werd na twee maanden al weer ontslagen vanwege ongewenste intimiteiten met leerlingen.

Petra en Piet hebben nu samen met de hoofdleraar Justus besloten dat Michael het beheer van de bibliotheek voorlopig alleen doet. Hij werkt zes dagen per week en krijgt hulp van de leraren als dat nodig is. Het kleine salaris, dat hij krijgt van onze stichting, wordt nu verhoogd met een bijdrage uit de financiële middelen van de school.

Wij kennen Michaël al vanaf de eerste keren dat we in Mbara kwamen. Hij is een neef van Sammy en woont op dezelfde berg als waar Piet en Dick hun hutten staan op de grond van de familie. Michaël was ons vanaf het begin erg behulpzaam, zo was hij meestal onze gids bij de wandeltochten vanaf de weg, de bergen in, omhoog naar Mbara. Ook hielp hij dikwijls met kleine dagelijkse klusjes zoals het slachten van een kip, het hout verzamelen voor het vuur, het water halen, enz. Michaël ontwikkelde zijn Engelse taal snel en hielp dikwijls bij het vertalen naar het Pokot.

Michaël had als klein kind al de zorg voor zijn broers, zusjes en voor zijn moeder die te veel dronk en daardoor haar gezin verwaarloosde. Zijn vader kwam zelden thuis, behalve als het om gezinsuitbreiding ging.

Astrid, een vriendin van Piet, steunde Michaël financieel vanaf 2000 om naar school te kunnen gaan. Op school kon Michaël niet zo goed meekomen. Omdat hij zo accuraat en zorgzaam was, wij hem goed kenden en vertrouwden, is hij in de bibliotheek terecht gekomen.

Michaël is al die jaren ons eerste aanspreekpunt geweest als het om praktische zaken ging rondom het huishouden. Vorig jaar kocht hij een geit voor ons die we zouden slachten en opeten ter gelegenheid van het afscheid van een verblijf van enkele maanden in Mbara. De familie van Sammy, de leraren en andere bekenden waren hiervoor uitgenodigd. De geit, die vastgebonden stond te wachten op zijn lot, bleek de volgende ochtend echter plots verdwenen. Niemand wist waar de geit was gebleven... Michaël durfde het ons bijna niet te vertellen en was behoorlijk aangeslagen. Tenslotte had de geit aardig wat gekost. Het werd dus een afscheidsfeest zonder maaltijd, wat ongewoon is in de Pokot traditie.

Van Michaël hebben we veel geleerd over de gewoontes en cultuur in Pokot. Zo vertelde hij ons bijvoorbeeld aan het einde van het afscheidsfeestje, en we eigenlijk wel naar bed wilden, dat wij als gastheren eerst een dankwoord moesten uitspreken omdat de gasten anders niet naar hun hutten terug zouden kunnen gaan.

Dit jaar is Michaël getrouwd met zijn buurmeisje, hij is er trots mee! De gewoonte is dat het getrouwde meisje direct met school ophoudt, en zo geschiedde. Zij wacht bij haar hut op Michaël, zorgt voor het eten, haalt het water en stookhout, doet de was en let op de geiten. De bruidschat bestond uit vier koeien, twee heeft hij reeds geleverd, de andere twee moeten voor augustus gebracht zijn anders kunnen de schoonouders de dochter alsnog terugnemen. Gelukkig heeft Michaël nog spaargeld, salaris wat wij voor hem bewaarden wat voor een opleiding of ander nuttig doel bedoeld was. Nu zal hij het geld dus hiervoor gebruiken.

Sammy.

SAMMY

Tot nu toe heeft Sammy in 2008 één wedstrijd gelopen en dat was de marathon van Enschede in april. Sammy was hierin niet succesvol want hij moest vroegtijdig opgeven. Helaas!

Nu de hardloopcarrière van Sammy zachtjes zijn einde nadert zijn hij en Piet in gesprek met Global Sports en Local Heroes over een op te zetten trainingskamp in Orthoum voor hardlopers uit West Pokot.

Sammy met zijn familie.

JAARVERSLAG 2007 STICHTING 'SAMEN SUCCES'

INKOMSTEN:

Donatie particulier	€ 15.480
Basisschool Amersfoort	€ 860
Bassisschool Regenboog Dussen	€ 300
Wilde Ganzen	€ 1.970
Poverty Requiem	€ 850

Totaal: € 19.460

UITGAVEN:

Kosten Stichting	€ 273
Salaris kosten veldwerker	€ 1.047
Transport materialen	€ 2.451
Locale werkers	€ 2.646
Aankoop bouwmaterialen	€ 11.042
Salarissen leraren	€ 5.796
Andere projecten	€ 1.224
Diversen bibliotheek	€ 742

Totaal € 25.221

LIQUIDE MIDDELEN PER 31/12/07:

Saldo van giro rekening € 3945,65

Het huidige saldo van de giro rekening en de kas (op 1 juni, 2007) is bijna nihil. In januari en februari van dit jaar is het saldo van 31 december 2006 gebruikt voor de verdere afbouw van de school en salarissen van leerkrachten.

COLOFON: STICHTING 'SAMEN SUCCES' STICHTING 'SAMEN SUCCES':

De stichting heeft als doel: het bevorderen van het ontwikkelen van de regio Mbara (Kenia) en richt zich in het bijzonder op het stimuleren van onderwijs in de regio.

BESTUUR:

Voorzitter: Petra Munneke
Vice voorzitter, veldwerker: Dick van Anel
Secretaris, penningmeester: John Visser
Bestuurslid: Teun Iagas
Bestuurslid, veldwerker: Piet de Peuter
Bestuurslid: Samuel Rongo Olengura

ADRES / INFORMATIE / ONDERSTEUNING:

Website: www.helpmbara.nl
Stichting 'Samen Succes'
T.a.v. Petra Munneke
Email: chateauroux@hetnet.nl

Secretaris, penningmeester: John Visser
Tweede Leliedwarsstraat 1 hs
1015 TC Amsterdam
Giften: Giro: 95 23 574
t.n.v. Samen Succes in Amsterdam

Riftvalley